

ప్రతిష్ఠాపక రామకృష్ణ భావనియము

నాటకము

సంఖ్య... 388 ...

చంద్రహాసనాటకము
కంపినిద్రామా.

రచయిత - వాగయ్య పంతులు

ప్రథమ పాదము

రంగ - వెంకటేశ్వరరాజు

కీ - లక్ష్మణ మొరలియూరవా

జీవరాజు రామరాజులయ్య

మొదటి ప్రకటన

దేవులపల్లి

1912

1338

శ్రీ రస్తు.

శ్రీసద్గురుభ్యోనమః.

చంద్రహాసనాటకము,
కంపెనిడ్రామా.

ఇది, గుంటూరుజిల్లా ప్రాంతచంగళగిరి
గంజి నాగయ్యగారిచే
తెలియింపబడినది.

ఇది,

పండితులచే బరిష్కరింపబడి.

కో - గోవిందరాజు ముదలారివారి

వలన,

జీవరత్నాకర ముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపించి ప్రచురింపబడియె.

చెన్నపట్టణం.

1912

దీనివల,

అణాలు

౦-౪-౦

ప్రకటన.

జగనోహినివిలాస డ్రామా.	0	8	0
ధన్వంతరి వైద్యచికిత్స సారము	0	12	0
అంజనేయశాస్త్ర నామావళి	0	4	0
భాగవతం ౪౦౦ బొమ్మలు	1	8	0
పేదటికా అమరం	1	0	0
దేవయాన నాటకం	0	3	0
వశిష్టప్రోక్త వైద్యశాస్త్రము	1	8	0
దశమస్కంధము పదము	0	10	0
నీతిశాస్త్రం ౩ అయసం	0	3	0
యెడ్లరామదాసుచరిత్ర	0	5	0
విరాటపర్వం వచనం	0	12	0
కపోత వాక్యం	0	2	0
బాలనాగమ్మ కథ	0	3	0
బొబ్బిలిరాజుకథ.	0	4	0

పై పుస్తకములు ఇతర సంస్కృతాంధ్ర గ్రంథముల మూలలు పుస్తకములున్న విక్రయించబడును. వలయువారలు చెన్నపట్టణం వడవలమేస్త్రీ వీధి డోర్ నెంబరు ౨౦-౧౭ గృహమునందు కో గోవిందరాజుమదలి యారుగార్తి వ్రాసి తెప్పించుకొనవచ్చును.

శ్రీ రస్తు.

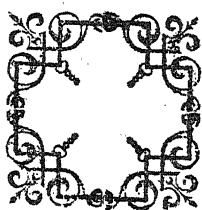
ఈనాటకమునందు వచ్చు పాత్రలు.

పురుషులు.

రాజు-(సత్యచతుడు) చేశమునుపాలించువాడు
మంత్రి-దుర్భార్గుడు) అపకారముచేయువాడు (జెప్పువారు
జ్యోతిషులు-(జ్యోతిషముచదివినవారు)భూతభవిష్యద్భూతానము
సేవకుడు-(బంటు)చేప్పినపనిచేయువాడు
సూనరులు-(దుర్భార్గులు) జీవహింసచేయువారు
చంద్రహాసుడు-(సుందరుడు) సుబుద్ధిగలవాడు
కుళిందుడు-(రాజు) చంద్రహాసునిపెంచినవాడు
మదనుడు-(నీతిమంతుడు) మంత్రీకుమారుడు
పురోహితులు-(బ్రాహ్మణులు) పెండ్లిచేయించువారు
పరివారకులు-(కాపులు) రాజ్యమందుండువారు

స్త్రీలు.

కుళిందునిభార్య-[పతివ్రత] పెనిమిటియాజ్ఞమీరినది
విషయ-మంత్రీకొమార్తె-మిత్ర-లియోచనగలది
చంపకమాలి-రాజుకొమార్తె-మిత్ర-లి చక్కనిది
కాలికాదేవి-పార్వతి-కోరినవరములిచ్చినది

శ్రీరస్తు.

శ్రీ రామజయం.

కంపెనిద్రామా.

చంద్రహాసనాటకము,

నాంది.

శా॥ శ్రీరామాచరణాంబుజంబులుసదాచింతించునామాననం!
బేరీతికభువిపామరాదులమదిక నెన్నంగదానేర్చునే!
నీరాసారసనాభనీదుపదవిక నీనామమేనమ్మితిక!
జేరందీశీయునన్నుబోవుదయతో సీతామణినాయకా॥

(నాందిముగియగానే) సూత్రధార్ ప్రవేశం)

• వ॥ ఆహా కాలహరణంబయినను నటి యింతవరకు రాకయున్నది కారణంబేమో తెలియదు. అయినను కొంతతడవుచేదను.

(నటిప్రవేశము.)

వ॥ నాథా యిదుగో వచ్చుచున్నదానను కోపము చేయకుము నాథా వందనముగైకొనుడు.

సూ॥ వ॥ సఖి దీగాఁష్కంతురాలవుకమ్మ.

నటి॥వ॥ ఆర్యాయేదైవనొక్క వినోదంబగు నాటకమును గావించి పూజ్యులగు నీసభాపతుల కానందంబుగావింపుడు,

సూ॥ వ॥ సఖి నందుకేగదా నింతప్రయత్నంబు జేయుచున్నాడ,

నటి॥వ॥ ఆనాటకమునకు నామంబేమి,

శూ॥వ॥ చెలి చెంగటరత్నం బుంచుకొని యంగులెల్ల పెదకనేల చంద్రహాసనాటకము మనదగ్గిరనేయున్నదికదా.

నటి॥వ॥ అవును ఆనాటకము రచించినవారి నామంబులకు తెలియజేయుడు.

సూ॥వ॥ అటులయిన వక్కాణించెదవనుము.

సీ॥ శ్రీరవ్యముగనరసింహస్వానికరుణచేధాత్రిభారతముపిగొఱు
డతనుశోభితాపస్తంభసూత్రపవిత్రుండుగంజిగృహనాము
డుకనకయాభ్యు | నాతనికలసతియగునాగమాంబిక | గర్భ
మునందునగలిగెనుతుడు | నరసింహువాముడుమరిసుబ్రహ్మంత్రిని
పరిణయమాడెనుప్రజలుమెచ్చ, తే॥ సీ॥ విని తక్షిణినినాసతివి
చలగర్భ | శుక్తియందునగల్గెనుమాక్తికములు | సుశుడుసుద
తియందుభూసురులుమెచ్చ | నాగదాసుడురచించెనీనాట
కమును |

నటి॥ వ॥ (సంభ్ర)ముతోజూచి) యింతపట్టుకు మీరునుడివినదెల్లను హృద
హాస్లాదము కలిగించుచున్నదియేది యింకాతీక్షణకాలంబినంభా
షణతో ప్రోద్బుబుచ్చక నాటకం భారంబించి ప్రజల నిరీక్షణను
సఫలపరుచుదాము.

మూ॥త్ర,వ॥ (హాహముతో) ఆలాగేపోదమురమ్ము.

(అని వెళ్ళుచున్నారు.)

(రాజు మంత్రి కోర్టు.

రాజు, వ॥ (మంత్రినిజూచి.) సుమంత్రులగువా మనరాజ్యంబున - చాతు
ర్వణాజనంబులు- స్వకులచిత ధర్మంబు లుపగరించి వత్తిల్లు
చున్నవారలే - వారిప్రాణధనంబులు నిరుపాయంబులే - మరి
యు తాజులకు చారులు నేత్రముల వంటివారు వారియప
చారంబులు స్వనేత్రాప చారంబులకలే - నాపదలకు నెల
వులుగొన చారులవలన స్వదేశవిదేశవృత్తాంబుల సమయాను

కూలంబుగా నెకుంగుచున్నవాడవే ఇదియనుంగాక - ప్రజా
నురాగంబు - రాజ్యసంపదలకు మూలంబుగాన- మనపాలనం
బునం దయ్యదగలదె- మరియు విశేషంబు లెవ్వయైనగలవేనెవ
కొనింపుము.

మంత్రి॥ వ॥ (హర్షముతో,) రాజోత్తమా దుష్టనిగ్రహంబునుశిష్టపరిపా
లనంబును - యథాన్యాయంబుగ నొనరించు మీపాలనంబు
న నెవ్వరికిని ననురాగంబు నొడఁబుకుండు బృహద్రథసంబులు -
తమయాజ్ఞను శిరంబునధరించుచు స్వస్వస్థయు క్తవ్యాపారం
బుల విశ్వాసంబున - నెరవేర్చుచున్న వారలుచార విచారం
బులు - లేశంబునుంగానంబడవు.

రాజు॥ వ॥ (మంత్రినిబాచి,)మంత్రిశేఖర మనరాజ్యంబునంగల భూసు
రనికరంబులెల్ల - వేదవేదాంగ శాస్త్రపురాణపారీక్షితుని-
వివక్షణ ప్రమోదా యత్తచిత్తులై సుఖంబుగా నున్న వారు
గదా.

మంత్రి॥ వ॥ (కౌతుకముతో.) రాజోత్తమా మనరాజ్యంబునంగల భూ
సురనికరంబులెల్ల- వేదంబులనించుక యేనితడచాటులేక- రా
యంబరౌతునైనంబంచలపాలుగా వింపనెంచియున్నవారలు.

రాజు॥ వ॥ మంత్రిపుంగవా ధుజపరాక్రమ సహసధైర్యంబులపరశురాము
నైనదిగిరింపంజాలు త్పరియోత్తములు కదనప్రమోదాయ
త్తచిత్తులై నొప్పుచున్నవారలుగదా,

మంత్రి॥ వ॥ రాజోత్తమా మనరాజ్యంబునంగల త్పరియోత్తములు రణవి
జయకౌతుకంబుతో నొప్పియున్నవారలు.

రాజు॥ వ॥ మంత్రివర మనరాజ్యంబునంగల వైశ్యవ్రాతంబులెల్ల- నికలచే
శంబులకరిగి వాణిజ్యబానరించుచు ధనంబునార్జించుచున్న వా
రుగదా,

మంత్రి॥ వ॥ రాజా మనరాజ్యంబునంగలవైశ్యవ్రాతంబులెల్ల నికలదేశంబు
లకరిగి వాణిజ్యంబొనర్చుచు ధనంబునార్జించి బొక్క-సంబుల
కొక్కు-వయ్యె యొక్క-భేదనై నంలెక్క-గొనక ధిక్క-రించుచు,
న్నపారలు.

రాజు॥ వ॥ శబాష్- ఓమంత్రి మనరాజ్యంబునంగల శూద్రజనంబులు
తమతమవర్గాశ్రమాచార ధర్మంబుతప్పక వర్తింపుచున్న
వారలే.

మంత్రి॥ వ॥ రాజోత్తమా- మనరాజ్యంబునంగలశూద్రజనంబులు - త
మతమవర్గా శ్రమాచార ధర్మంబులు తప్పక వర్తింపుచున్న
వారలు.

రాజు॥వ॥ (మంత్రినిజూచి.) మంత్రివర్య జేసినట్టేనవిధులొనర్చు సమ
యంబయ్యె యింకనెనేగుచున్నవాడ.

వ॥ (అనిరాజు వెల్లుచున్నాడు,)

వ॥ యిచ్చటమంత్రివద్ద చంద్రహాసుడుండగా జ్యోతిషులొకఁడు,
మంత్రి॥ వ॥ జ్యోతిషులారా వందనంబొనరించెదా.

క॥ వందనమిప్పుడుమీకును!

వందనమొనరింతునిపుడువాసిగమీకన్ ।

వందమిదీగొనుడీ ।

వందనమునుజేయుటకునువాంచయుగన్దన్ ॥

జ్యో॥ వ॥ (హర్షముతో.) ఓమంత్రిపుంగవా నీవుచాయారాలోగ్య ఆ
యశ్వర్యాభీవృద్ధిరస్తుగావరిలుచుమరియు.

క॥ వర్ధిల్లునిలబాసీవును ।

వర్ధిల్లుచుహరియుకృపచేవనరుహనేతా ।

వర్ధిల్లుమంత్రిపుంగవ ।

వర్ధిల్లునకలంబుగలిగివాసిగధాత్రిన్ ॥

మంత్రి॥ వ॥ (కాతుకముతో) మీరలెచ్చటి కరుడెంచినకార్యం బెద్దియో చ
య్యననెరిగింపుడు,

జ్యో॥ వ॥ (వినయముతో) స్వకలంచిత ధర్మంబుల నెరవేర్చుటకై నెచ్చటిక
రుడెంచితిమి-నింతియెకాని మరేమియులేదు,

(అని చిన్నవానిజూచి)

తే॥ గీ॥ యిచటిబాలుడు నెవ్వడోయిపుడుమాకు!

వీనిమోమునుబూడగవిధునిబోలి

రాజచిన్నెలుగనుపడెలేజముగను!

దాచనేటికడెల్పుముదయయుగల్గి॥

వ॥ యీబాలుండేవడువీనిముఖకళబూడ రాజచిహ్నములబోచుచున్నవి,
మంత్రి - చిరునవ్వుతో,

తే॥ గీ॥ యితడువేడుకతోడనాయింటికొచ్చి!

బాలకులతోడగూడియుమేలుగాను!

నాటలాడుచునుండెనువాటముగను!

యిట్టివాడనినేనెరుగగట్టిగాను॥

వ॥ యితడు నాయింటిచేరువ బాలురనేకులువచ్చి అటలాడుచున్నవా
రిలో నొకండు వీడుయిట్టివాడనినేనెరుంగ.

జ్యో॥ వ॥ (వినయముతో) యీ బాలునియందు రాజలక్షణము లనేకములు
కానంబడుచున్నవి - వీడువకసమయమునందు యీ దేశపురాజగు
ననుటకు నెంతమాత్రమునందేహములేదు - నిపరివారమునకును
వీసొత్తునకును, ఇంకవీడు యధికారియవును పున్నవాస్తవము జె
ప్పితిమి యింకమేమేగుచున్నవారము,

మంత్రి, వ॥ (భయముతో) జ్యోతిషులారా వందనం బాచరించెన,

జ్యో॥ వ॥ (హావముతో) శుభంశుభం అజ్యోతిషులారు చంద్రహాస
దునెల్లవలెను,

మంత్రి-వ॥ స్వగతం బ్యోతిశాస్త్ర పండితులు యేవిషయమును నిదో=వ
ముగా బరిశోధింపక | ద్యేముతో బహిరంగముగా జెప్పవా
రుకారు - వారుకలవిచ్చినదానియందు - వాస్తవమేదో యుం
డవలెను-మరియు,

వ॥ చెరువును రాకముందుగ నెజాగ్రతనొందుట మేలుమేలు యీ।
పునముననుండుద్యోతిషులు బూచికవాక్యము జెప్పకుండవా।
రరిసిరికానిసేతులరాదగు హానియునామ దెందునక |
మరచియునుండగూడదీటుమానుగదీనికి నేమిసేయుదుక॥

వ॥ చెరువు రాకముందు జాగ్రత పడుటయే తెలివిగలవాని లక్షణము-
యెట్టికీడును రాకుండునటుల ముందుగనే జాగ్రతపడవలయు,

మంత్రి॥ వ॥ కోపముతో వరసేవకా మన పట్టుంబునం గల సూనరులను
బిలుచుకరమ్ము,

సేవకుండు బిలువగా సూనరులు బ్రవేశించుట,
సూ॥ ముకుళితకరములుటై,

తే॥ గీ॥ మంత్రి నేఖరమీరునుమమ్మునిపుడు।
బిలువనంపవకార్యమబిరునుదెల్పు।
వేగజేతుమాబూడుడేవేడుకలర।
అడవు జేయుటగూడదు ధన్యచరితా॥

వ॥ మంత్రివర్యా మమ్ముల బిలిపించిన కార్యం బెద్దియో చెయ్యననె
రింగింపుడు,
మంత్రి-సూనరులంజూచి,

ఉ॥ సూనరులొగమీరిపుడు సుండరవంతుడగుంచు నెంచుకొ
కూననుమీరు వేగమునకూల్పుడు మీదయలేకవీనినిక॥
కాననచండ్లుమీరుగొనికాయము నొవ్వగవీనిగోసినా।
మానమనెల్పగావలయుమాణ్యము లిత్తునుమీకుప్రేమతో॥

వ॥ సూనరులారా మధ్యహంబున నాటలాడుచుండు యచ్చాఱుని గొం
పోయి నెవరును జూడకుండ నీరాత్రి యరణ్యంబున వీశిరంబునం
ద్యంబి నెద్దియేని యానవాలుగా గొనిరండు నిదియేముమ్మాటి శె
లవు పొండు,

సూ, వ॥ [మంత్రజూచి] మంచిది నొక్క-యేటున గాటులంబెట్టి మ
ట్టుపరచి గుట్టుయెల్లడికానీక బట్టుకొనిపోయెదము యిదుగో నే
గుచున్నపారము,
[చంద్రహాసజూచి,]

సూ- [కోపముతో] మత్తకోకిల,

ఓరిచాలకనిన్న మేమునునొక్క-యేటుగాటులక
జీరివేగ మెకాఱుమిప్పుడుచెందెదక నీవుజూడుమీ!
సారెసారెకు జెప్పనేటికీచావునీకునుమూడెరా!
సారసాత్ముడుమంగళాచలశౌరినిమదివచ్చురా॥

వ॥ వోరిబ్రహ్మ నీచవున్నత్రాగేశర - విదీయప్రభుండగు మంత్రశేఖరుం
డు నిన్ను కాననంబునకుం గొనిపోయి నీశిరంబు దెగటార్చుమని మ
మ్ములంబంపె - కార్యసాఫల్యంబు జేయంగోరి నిచ్చటికరుదెంచితి
మి - జాగుసేయక వెడలుముచంద్ర - కన్నటితో యెందులక నన్ను
జంప మీమ్ముబంపెను వచింపుడు-

సూన॥ వ॥ [రౌద్రముతో] అదియంతయు నీకుండెల్పమాకుంబనిలేదు - అ
యినను మలే ప్రభువునకుం బగతుండ వైతివని వధియింపం
బంపిరి,
చంద్ర - శోకముతో,

సీ॥ నేనాపగతుడనునెరుగనునేకల్ల నన్నాడరించెటినాప్తులెవరు!
నేపసిచాలుడనెందుకువచ్చితి కాపాడిరక్షించెఘనులులేరే!
నేతలిదండ్రుల నెరుగక యుంటినినీక్షతోరక్షించెదత్తులేరి!
నేనపకారింబునెరుగనుకల్లనైన నన్నుబ్రోచెటినాధుడేడి॥

తే॥ గీ॥ యేమిశేయుదునీశ్వరుండిట్లుజేసె॥
కటకటాయింతకష్టంబుగల్గెనాక॥
కరుణజూచియుబ్రోవుడికనికరమున॥
నన్నవధియింపమీకునున్యాయమానే॥

వ॥ నేనాపగతుండను నన్నాదరించువారు లేక అచ్చటచ్చట దీరిగి చూచువా రెవరైనను మనసుకరం గిపెట్టెడు యున్నంబును ధుబియించి నాయీడు బాలురతో గూడి నన్యోన్యముగా నాటలాడుచుంటేనే గాని నెన్నుండు నొకరి కపకారం బొనర్చిన వాడనుకానే-నన్నేల జంపుటకె నుద్యుక్తుండయ్యెను,

సూన- రౌద్రముతో మత్తకోకిల,
ఓరినీతులుమానివేయకవాదమేటకనీకరా॥
పారిపోవగనీమదెందునబ్రాంతిబుట్టెనుజూడగా॥
నేరమేమియు నెంచకెప్పుడునిన్నుజంపగబంపెరా॥
సారసాక్షుడుమంగళాచలశత్రురిబ్రోచునుప్రేమతో॥

వ॥ వోరినీతులు వక్కాణించి భృతికెక్కదలంచుకొంటివా యేమి- యెట్లులయిన నిన్నుకట్టికొట్టి - ఘట్టిగానీడ్చుకొనిపోయి బరిమార్చెదము చూడుము మాపరాక్రమము - [అని చంద్రహాసుని నీడ్చుకొనిపోయి]

(చంద్రహాసుడు దీనశ్రీముతో సూనరులనబూచి,
సీ॥ సూనరవరులారాజూడరేనా వెలదిక్కునులేనట్టిదీనుడనుచు॥
సూనరవరులారాజూడరేనాకుందుదానముజేయనిహీనుడనుచు॥
సూనరవరులారాజూడరేనాభాధచలమునుమానియుశాంతులగుచు॥
సూనరవరులారాజూచియుబ్రోవరేయన్నములేనినాపన్నుడనుచు॥

గీ॥ వేయివిధములమిచ్చునేవేడుకొంటి॥
నన్నుబ్రోవరెదయతోనుసన్నతింజు॥
నేరమెంచియుమంత్రియునిట్లుజేసె॥
దీనజనుడినున్నచుగావదిక్కుమీరే॥

కంపెనీ ద్రామా.

౧౩

వ॥ ఓసూనరులార ఆత్మవాక్ సర్వభూతాని యనున్యాయంబున శరీరంబులు వేరుగాని ఆత్మనొక్కటెననియు పిపీలికాది బ్రహ్మపర్యంతం సర్వభూతంబులు తనవలెనే బూధువాడు బ్రహ్మజ్ఞానియనియు పెద్దబువక్కాణించి యుండిరి గదా నిదియునుంగాక సహింసాపరమోధర్మా యనుశ్రుతి ప్రమాణంబుచూపున ప్రాణహింస జేయు నెన్నటికిని కూడునా - నటుల ప్రాణహింస చేయువారు పరలోకవజ్జీతులై రౌరవాదిశరకంబులును జెందగలవారు సర్వభూతదయాళుండగు యాపరమేశ్వరుండు మీయెడ కరుణకలిగి నన్ను గాపాడి రక్షించునని వేడుచున్నవాడ॥

జంఘూటరాగం - అటతాళం.

మంగళా చలాపురా మహితానివాసకా । మంగళాకరగుణా మహావేద్యమితో॥మం॥

అంగజాభస్మాంగా । నమితానుప్రాసంగా । గంగాజటా

బూటా । గౌరీషనోభ్యంగా॥మం॥

ధరమంగళాచలా । ధామానివాసకా । కరుణాతోనాగయ్య

కవివరప్రసాదా॥మం॥

సూన॥ వ॥ (ప్రియమితో) మంచిది మేమునియోగించిన పని నెరవేర్చుటకు మీకేష్టంబు గలుగనిచో-మేమిమ్మెట్లువిడచి వుచ్చవలెనో తెలియకున్నయది అయిననునీజ్ఞానంబును శాంతతయను - బరులం గూడా - వివేకులంజేయుచున్నయవి - నీతోచెలిమి గావించుట కంటె - మాకునొండుకోరికలేదుగాని - నిన్నువధించినట్లునెద్దియైన గురుతు మా ప్రధునకుం జూపట్టివలె అని నవయంగములు పరిశీలించి మరియు నీపాదంబులు - షష్టాంగశ సహితంబై యున్నయదిగాన - నందొక్క నంగుష్టంబు గోసుకొని మేమేగెదము.

(అని వ్రేలుగోసుకొనివెళ్లిరి.)

(చంద్రహాసుడుదుఃఖమితో,)

వ॥ హాదైవమా దీనదయాళో నేనేమిచేయువాడను నన్నిపాతకలుగా

నివచ్చి పెట్టరానియిడుములంబైట్టి దుఃఖిల్లిని మునుంగునటులగజేసి
 పోయిరిగదా - నయ్యయ్యో ఘోరంబైన నీకారణ్యంబునసింహాస్థ
 శాస్త్రాల భట్లాకాది మృగంబుల ఘోరకారంబులు నాచెవిసోకినం
 తమాత్రముననే - నాగుండెలు కొట్టుకొనుచున్నవి - నన్నుచేరందీ
 నీ భయంబుపాపి రక్షించువారెవ్వరును గానరానైరి - అహా నా
 జన్మమే కష్టజన్మము - నాజన్మమువంటి దిక్కుమాలి జన్మం బీలో
 కంబునం దెవ్వరికిని గలుగకుండునటుల - కటాక్షంపుమయ్యా శివే
 శివేపరమేశ్వరా,

యెదుకులకాంభోదీరాగం - అటతాళం.

శంకారా నీవునా | సంకట మునుబాప | సింకానీకృపరాదా
 పరికారజలౌచనా||శం||

క్రూరాత్ముడు మంత్ర | కుటిలాముదలపోసి | నేరామేమియులేక
 వీరాలాటంపెను||శం||

దిక్కొవ్వరుచులేని | దీనాబుడనాని | కక్కాసంబుగవారునొక్కా
 వేలునుద్యంచె||శం||

ధరణిలో మంగాళా | గిరిపురవాసక | వరమల్లేశ్వర నామొరసిని
 బ్రోవరా||శం||

(కుళిందుడు ఆరణ్యమందుబ్రవేశించుట,)

(కుళిందుడు)వ|| అహా యెవ్వరొ నొక బాలుండి యరణ్యంబున రోదనం
 బొనర్చునటుల గానంబడుచున్నయది - కొంతదడవు యో
 చించిచూచెదను.

చంద్రావ|| (దుఃఖముతో) అహాశివేశివేపరమేశ్వరా,

(కుళిందుడుదగ్గరకుపోయి,)

తే||గి|| జంట నెవ్వరులేకనువంటిరిగను|

వేసమునందునబాలుడుపసుధమీద|

బడియకుంచుచునుం డెబహుభాధశత!

వీరితవిదండ్రులెవ్వరోనెరుగజలయా॥

వ॥ వత్సా నీవెవ్వండవు జంటనెవ్వరునేక నొంటరిగా నీకేసారాభ్యం
బున - తాళలేక నేలంబడి దుఃఖించుచున్నవాడవు - మీకెవ్వంబొనర్చి
న దుష్టాత్ములెవరు నీతవిదండ్రుల నామంబేమి నెరిగింపుము.

(చంద్రహాసుడుదుఃఖిఁచుతో,)

౫॥ అయ్య నేనొక్క రాజకుమారుండను నాకెవ్వరును దిక్కులేక నా
క్కండైనై నిచ్చటికేచ్చేరువనుండు సట్టణంబున - నచ్చటచ్చటం కని
కరంబున వారిదుయన్నుంబును ధుజియించి నాసరిబాఱారతో దిరు
గుచున్న నప్పుర మంత్రిశేఖరుండొకడు - కారణంబేమియు లేకనే
నన్నుఖండించ సూయతుల కాజ్ఞాపించిరి - వారు నన్నుఁగొనివచ్చి
యీనట్టడవిలో వంపనుద్యుక్తులైరి వారితోనే నుడువుహితవాక్యం
బులంవిని నాయందు కరుణగలవారై నాపాదంబు పష్టాంగుళ స
హితంబైయుండుడింగనినం దోక్కనంగుష్టంబు గోసుకొని పోయిరి
నబ్బాధికేనోపజాలక - నేలంబడి ప్రలాపించుచున్నవాడ - నాతలి
దండ్రులెట్టివాఁడో నేనెరుంగ - నాపాటిదైవమే మీరైయుండవచ్చు
రక్షింపుడురక్షింపుడు.

జంగ్ఘూటిరాగం - ఆదితాళం.

కరుణించుమీరాజోత్తమ! మరిమారివేడితిమరిమారివేడితి । దోరహ
నిగోరితి॥క॥

దీనుడనుననుబ్రోవనీకను । మానమేలాను । యనుమానమేలాను! తా
ళగజాలను॥క॥

ధరణిలోశ్రీమంగళాచల । హరియుసాక్షిగా । హరియుసాక్షిగా!
మరిబతిమాలితిగా॥క॥

౧౬ చంద్ర హాస నాటకము.

కుళిందుడు(దయతో)

తే.గీ॥ వినుముబాబుడనిన్నయూవిప్పినచందు।

కష్టమొందించినట్టియాకరిగ జెవడు।

దెలియజెప్పుమునాకును తేటగాను।

నినుగొనిపోదునావెంటనివుడురమ్మి॥

ప॥ మంచిది యాడుస్తాత్తుల నీకెట్లానర్చిపోయిరి- అయినను నేమి - నే
నిన్నుగొనిపోయి పడ్రసోపయోక్తంబుగా భోజనంబిడి శివకారంబు
జేసుకొనియెడ-చుద్దహంబునందువు-నా వెంటరమ్మ,
(అనలేవ నెత్తుకొనిపోయి)

(కుళిందునిభార్యబ్రవేశించును)

కుళిందుడు॥ ప॥ (భార్యనుజూచి) సఖీ యీబాబుం డరణ్యంబున - పగ
తులజే కాలివేలు తరుగంబడి నెత్తురు వెల్లువయైపార నే
లంబడియుండుటంగని వీనిముఖసుందరంబునుంగాంచి - పే
దకుదొరకు పెన్నిదాన చందలంబుని నిచ్చటికిం గొనివచ్చితి-
వీనిశివకారము జేసుకొనియెడము- వీనివలన నన్నికార్యము
లు సెరవేరగలవు-నీయభిప్రాయం జెరిగింపుము,

భార్య, (హావ-మోహో)

ప॥ తనయులు లేనివారికెటు తామరసాత్తుడు నేడుప్రీతితో।

తనయునికాననంబునను దానిటుజూపెనునాకుబూడయీ॥

దినముననీకుమారునకుధీరధి జేయుము నీవుకూర్చివో।

మనమునసంతసించితినిమారునిబోలుకుమారుజూచితిన్॥

ప॥ నాథా అవుతస్యగతిర్నాస్తి యపశ్రుతి ప్రమాణంబుచూపున పు
త్రులు లేనివారికి గతులు లేవని పెద్దలువకాణించి యుండిరిగదామ
నము పుత్రసోమలమై యున్నందుకు యీ భగవంతుడు నేటితోనే
బాపి మనకొసంగెను మనపట్టణంబునంగల బోధిస్తామల రావించి
వీనివామకరణంబొనర్చుడు॥

కుళిందుడు, వ॥ (కౌతుకముతో,) మంచిది ఒరే శేవకా మనపట్నంబునంగ
ల జ్యోతిషులను నిచ్చటికేరావింపుము.

(జ్యోతిషుల ప్రవేశించుచున్నారు.)

కుళిందుడు, వ॥ (ప్రీతితో,) జ్యోతిషులారా వంశనంచాచరించేదా,
జ్యోతి, (కుళిందునిజూచి) శుభం శుభం.

కుళిందుడు, వ॥ (సంతోషముతో) యీపులితాసనముమీదవసించుడు- యీ
చిన్నవానికి నామకరణంబొనర్చుడు.

(యిచ్చటజ్యోతిషులంబుజూచి నటుల గమనించవలెను)

జ్యోతి, (కుళిందునిజూచి,)

తే॥ ౧॥ వీనిముఖకళవణింపవిభునిబోలు!

గాననీతనినామముకలియగమున!

చంద్రహాసుడునితడనిజెప్పవచ్చు!

మీకుదెల్పితిమిప్పుడుమేదినిశా!

వ॥ యీబాలుడు మిగుల భాగ్యవంతుడగును వీడునవ్వనపుడు వీనిముఖ
పున్నమ చంద్రుని బోలి యున్నదిగాన వీనికిచంద్రహాసుడను నామ
ముతగియున్నది-ఐంక మేమేగుచున్నవారము,

కుళిందుడు॥ (కౌతుకముతో) జ్యోతిషులారా వంశనమైనకొడుడు,

జ్యోతిషుల॥ వ॥ (విసమముతో,) రాజోత్తమా నాయురారోగ్య అయి
శ్వర్యాభివృద్ధిరస్తుగా వర్ధిల్లుము,

జ్యోతిషులంబు వెళ్ళుచున్నారు,

రాజు॥ వ॥ (మంత్రనిజూచి) యోమంత్ర శేఖరమనక్రిందిపెక్కండ్రుచున్న
లు కప్పములు చెల్లించకతిరుగబడియుండిరిగాదా- మనసైన్యం
బునుసైనికులను వెంటబెట్టుకొనిపోయి యాదుష్టులనెల్లజయిం
చి కానుకలుగైకొనవలసివచ్చెను నీకు శిష్టాచారము!

౧౮ చంద్ర హాస నాటకము.

క॥ భూవరయీసేననగొని

కావరముననున్నరాజగణముల నెల్లఁ

వేవేగమనేగల్పియు॥

భూవలయమునందుకీర్తిఁబొందెదనేను॥

వ॥ రాజేంద్రా తమ యజ్ఞప్రకారము మనస్సైన్యంబెల్లను గొనిపోయి
యానుస్సేదారలపయిని దండెత్తి యాస్సైన్యంబుల బారచోలి- వా
రినందరినిజయించి - వారిదారా పుత్రాదులను జేరబెట్టి - వారి
ధననివహంబును గొల్క జెట్టుకొనివచ్చెదను సెలవాసంగుడి॥

రాజు. మంచిదిపొమ్మ అంతటమంత్రవెల్లివచ్చి.

మంత్ర, వ॥ రాజునుచూచి - వోరాజోత్తమా నెనుర్పాటు జేసిన మనె-
దొరలను దండింప నాక్రింది యధికారులలో నొకని బంపిత్తి
వాడుయామన్నీలనెల్లను జయించివారి బొక్కనములు కొల్లబె-
ట్టుకొనివచ్చెను యాదుగోధనంబు గైకొనడు,

రాజు - కొడుకముతో,

తే॥ గీ॥ వినుమువోమంత్రీకేకంఠేవీరుడెవడు॥

పెక్కుతడవలుడనసేనపేరుమాసే॥

అంతనధికుడు నెవడరవ్వంతదెల్పు॥

దుష్టుగెల్వగనితుబహుకష్టమాయె॥

వ॥ వోయిమంత్రీవర నీక్రిందియధికారులలో-అంతటి - కార్యమునుజే-
సుకొనినీవేపోయి - అదుష్టుల నణపంజాలక వచ్చితివిగదా - నీకం-
ఠేనధికుండైన యజయశాలియెవడు॥

మంత్రీవ॥ సంతోషముతో స్వామి ఇందాకనే నామన్నె దొరలశేత బ-
లుమారు అపజయ మొందుట నాకేమిక్కలి నవమానముగాను
న్నది - నాకుసంభవించిన యెవమానమును భగవంతుడు యి-
ప్పుడెఱింగించి కాపాడెను,

రాజు - ప్రియముతో,

తే॥ గీ॥ రణమునందును నమరాజులగెల్చియు |

పొందియున్నభూమిపొలుపుగాను |

ఱుచ్చి వేయునీవుయిప్పుడు నేనును |

జ్వలదలచియుంటివేడుతోను॥

వ॥ వోహంత్రపుంగవా మంచిది యుద్ధమందు గెలుచుకొని వచ్చిన దే
శములను సహితము వానికే యిచ్చివేయుము - ఇంక నేనేగుడు
న్నవాడు.

కులందుడు, వ॥ చంద్రహాసుని శ్రీకారము చేసుకున్నది మొదలు నన్నికార్య
ములు అనుకూలముగా నేనెరవేర్చుచున్నది - పాడిమింద
టికంటె ద్వగుణముగానున్న - పంట జశగుణముగా పండ
సాగెను - చంద్రహాసుడు లక్ష్య లక్షణములను మాత్రము
గాక యుద్ధసాధనమైన శస్త్ర విద్యలను సహితము తుద
ముట్ట నభ్యసించి - యుద్ధము తలచూపగానే - యుద్ధ
యాత్రలకు వెడలి కోరిక గల వాడాయెను నిదియేగాక -
పూర్వము రాజునకు పదివేల వరహాలు రాజాంతఃపురము
నకు అయిదువేలవరహాలును మంత్రికి అయిదువేలవరహాలు-
వెరశి యిరువది వరహాలు కప్పము గట్టుచుండిరి - యిప్పు
డుబూడగా యథితైశ్వర్యవంతుండ నగుటచే - అంతకంటె
దోడుమడుగులు నధికముగాకప్పముగట్టెదను,

యిచ్చటమంత్రికుమారుడగు మదనుడు బ్రవేశించుచున్నాడు,
మంత్రి - శ మూరునిబూచి,

సీ॥ విభుమనాప్రియపుత్ర విశదముగా నీకుజెప్పెద నొకమాట
నొప్పుగాను | వింతగానుండెనుయిపుడుకులందుడు | శత్రు
వులగొట్టితిమి జయమునొందె | వారిభనంబెల్లవాసిగాసొం
దియు | వెకువసీరులచే విలవీగె | మునుపటికన్ననుము
రయచునున్నాడు | దెలుసుకవచ్చేదతేటగాను॥

తే॥ ౩॥ గాననీవునుజాగ్రతగలిగియువుడు!

మంత్రబ్రహ్మచరునియువుదునామాటవినియు!

సకలజనులకుప్రియమైనగానంవరించు!

వినుతకీర్తిజనిబొందుమువిమలచరిత్ర॥

ప॥ వోకుమారా కుళిందుడనువాడు నాచేజయింప శక్యముగాని శత్రువులనెల్లను జయించి వారి ధనంబెల్లను సూరబుచ్చి - మునుపటికన్నెను యివుడు యేడుమడుంగులకు-వ కప్పము గట్టుచున్నవాడు- నాతనినమిలైశ్వర్యమును - నాకన్నలూరాజూచి దానికి కారణమిద్దియని తెలుసుకొనుమిత్తము - వాని గృహంబునకుంబోవ సిశ్యయించినవాడను నీవునామంత్రిత్యమును - వహించి- జాగ్రతగలిగి యుండుము - యింక నేనేగుచున్నాడ॥

(మంత్రిప్రేవునమయమునకుమాత్రేప్రవేశించును.)

మంత్రి, ప॥ కొడుకముతో అమ్మా నీవిట్లేల బేలవై జాలినొందుచు - నరూదెంచినకతంబెమి చయ్యన సెరిగింపుము.

విషయ, ప॥ తండ్రినిచూచి న యనా శుభకార్య మొకటి నడప గోరికగలదాననై దమకు నెరిగింపజచ్చితి.

మంత్రి, ప॥ జినయముతో అమ్మా మధ్యపట్టి ఆట్లనే శీఘ్రముగా నడపింపగలవాడ నీయంతఃపురమునకుంబొమ్మ.

అరిమంత్రిజెప్పి వెళ్లవలెను.

విషయ, ప॥ సంతోషముతో స్వగతం ॥ మాతండ్రిగారు శీఘ్రముగా విజానామాచేయదలచి యున్నవాడు - యింక నేగృహంబున కేగి సూతశవస్త్రధూషణాదుల నలంకరించుకొనెయెడ॥

మంత్రికుళిందుడు.

మంత్రి, ప॥ హాషకముతో కుళిందుడా నీకుగల్గు అమితైశ్వర్యముం బూచి యింతటియైశ్వర్యము యెట్లులభించెనోయ - యడుగ కోరికగ అవాడనైవచ్చితిని యిందుకుకారణంబెద్దియోదెల్పుము॥

కులిందుడు - సంతోషమూతో.

తే, గీ॥ మంత్రప్రంగవసీపునామాటవినుము!

విశినమందునబాటుండు నేడ్చుచుండ!

నేనువీక్షింపదేహమూనత్తురనుచు!

యారోప్రేలునుద్యంబిరియల్పులెవరో॥

ప॥ స్వామి - నేనుయరణ్యమాగమన బోవుచుండగా - ఒకపసిబా
లుండు - కాలిప్రేళ్ళలోనారోప్రేలునరుకబడి - రక్తముప్రవహిం
ప - గట్టిగాబలించుచు నేలంబడియుండెను - వానినేను - యో
త్తుకొనివచ్చి శ్వేకారము జేసుకొంటిని - అదిమొదలు నాకుబహు
విధములయిన - సంపదలుగలిగెను - ఇంతయేకారణంబు॥
• మంత్రికొంతముందుకువచ్చి,

మంత్ర - అద్భుతమూతో,

బాటుండువీడేవాడును!

కాలిదిప్రేలొకటిపారులుండనజేసి!

బాటునిగుటుతులుజూపిరి!

మేలనుచునమ్మిమర్గుమెరుగకపోతక॥

• ప॥ యీబాటుండు నేనుకొన్నిదినములకు ముందు సూనరులకొప్పగించి
నవాడె ఆకులపాతకులు వానినిహింసింప - విడిచి కాలిప్రేవినొక
టిని మాత్రము కోసుకొనివచ్చి - నాకుచూపిమోసబుచ్చిరి - ఈ
ఇందుహానికుమారుని - నిచ్చటికేగొనిరమ్ము.

చిన్నవానిసబాచిమంత్ర.

మంత్ర - అశ్చర్యమూతో,

సీ: వీనిముఖకాంతికి నీడుగాకనుకదా చంద్రుడు నయభ్రమనజేరి
శాడు | వీనిలోచనములువీక్షించునదిదాక పద్మములే రే
నుపంకమందు | వీనియధ్యమనటబూనటాతక గదాఅడవుల
సింహ్యామల్ యరువగ్గి వీనిచేహమునరనేనురాజులనని

అంగజుడవుడు యథంగుడయ్యెగీ॥ ఇహాపీవణికంపనలవి
యగునే॥ దేవసముడనిజనులకు దెలియవచ్చు॥ లోకమన్నుడు
సబోలునాకుచూడ । గాననెబ్బంగివీనికష్టబెడుదు,

స్వగతం.

వ. ఓహూవీడు నాకుజూరుండైన మదనునికంటె - శ్రేష్టుడుగానున్నా
డు- వీనిముఖము పూణకావంద్రునివలె ప్రకాశించుచున్నది- సౌంధ
ర్యమునందును గొప్పతనమునందును - దేవతాలక్షణము గలవానివ
లె- దోచుచున్నాడు- కుంతలజేశాధీపతియుజ్జద్ధుడు - అతనికిబుత్ర
సంతతిలేదు- వొకపుత్రికగలదు- నాత్రియుపుత్రుడగు - మదనుడుఆ
రాజపుత్రినిపెండ్లాడి - ఆదేశమును- పరిపాలించునని యెంచియు
న్నాను- యీవలద్రహాసుడు- ఆరాజుకంటికెదురుపడెనేని- అతడు
మదనుని అవమానించి - చంద్రహాసునిమీద - మనసుతగిలి వానిని
క్రమక్రమముగా మహిమపరచి గొనివచ్చుననుటకు - నెంత
మాత్రము సందియములేదు నుంచితికానిమ్ము నొకనుపాయంబునూ
జూచెద.

మంత్రిపుత్రహాసానీనిబులగజునించి.

చంద్ర, వ. సంతోషముతో చంద్రహాసా యిటురమ్మ - యీజాబును
గైకొనుము- నీవేచ్చటనిటువక కుంతలనగరంబునకుం బోయి
మద్గృహంబుననుకడు మదనుండను నాకుమారునకిమ్ముఅత్తివే
గమొనబొమ్ము.

(చంద్రహాసుడు జాబుతీసుకొనిపోవుచు,

చంద్రహాసుడు, వ. (కొడుకముతో) స్వగతం ఒకానొక పురుషుండు వివా
హముజేసుకుని శంఖవేణుచ్చదంగాది మంగళవాద్యము
లుమ్రోయు భార్యతోగూడా గృహప్రవేశము జేయు
టంచూచితి - యిప్పుడే యీనిసదూడను దానితల్లితో
గూడ- తనగుడిశకుబొంబుకొనిపోయెను - గోపాలునా
కినించూచి.

(చంద్రహాసముద్రముతో.)

చంద్ర, ప|| (అశ్వర్యముతో) స్వగతం - ఆహాయీవనశృంగారంచేమి యిదే
ఆమాత్మ్యనిను పవనముకానోలు యిచ్చటవీచు మలయమాదుత
మనకు నాహృదయంబు పరమానందంబు నొందుచున్నయిది -
కొంతపడవు నిచ్చటవిశ్రమించి మాగాయానంబుతీర్చుకొనియే
ద-అనివిశ్రమించి. రాజుకుఁజూలెకయ్య చంపకమాలియు- మం
త్రికుమారెక విషయవనములోనికివచ్చి.

జంఝూలురాగం - ఆదితాళం.

ఘనమైనావనామిది గనుగొనువే చేలియా | మనమూన | నన్నతర
మావనటాననుకైచననయాము|వినాయాము| కనులకుచేలియా||ఘ||

మల్లమొల్లలును | మరిజాజి విరూలచే | తల్లానిటావులాకు | ప
ల్లావాపాణిమన | పుల్లమూపానుల్లాసాము కొల్లాలాయె చేలియా || ఘ ||

ధరమంగళాచలా | ధామానివాసదే | పరమల్లేకునిపాదవనజా
ములానుదలచి | బిరబిరావుపులుగోసినరిగెముచేలియా||ఘ||

విషయ, ప. చంపకమాలిని బూచి - చేలియా అతిరమణీయందైన యీశ్వర
గారవనంబునుం జూచితెవిగదా - తాళాహింతాళరసాల ప
నన జంబు జంభీర నారీకేళాది అనేక ఫలవృక్షంబుల చేతను
న్న-శుకపిక నికరంబు లాదిగాగల పక్షిసముదాయముల చే
తనున్న-మల్లమొల్ల సంపెంగాది నానావిధ పుష్పంబులచేతను-
నొప్పియున్నయీవనంబుగాంచివామరియు.

చ|| చేలియోసేవనంబునకుచేంగటకొస్తేజూడునేర్చుగా|

చిలుకలుపావురంబులునుచేరియుకూయగసాగెజూడుమా|

పలుకులునాలకించిమరిబావురసాలముమల్లమొల్లలుక|

చళదరవిండుకైరవకదంబముజూడుమునీవుకోవల్లి||

చంపకమాలి, ప|| (సంతోషముతో) అవును చూచితని చేలి వీనులకనొదంబ
గు గానంబొనర్చుచున్నవి యివిదేమిటి.

విషయ, ప|| (అశ్వర్యముతో.)

౨౪ చంద్రహాసనాటకము.

క॥ కొమ్మొవినునీవనమున |

నినున్నట్టినితే మృదలునునిటువలె మోయుక |

ప్రభుత్వబోదము వేగమే |

యిమ్మొపుష్పములుగోసేయిందునిధాన్యా॥

వ॥ అనితే మృదలుయొక్క రుహంకారము.

చంపకమాలి, వ॥ (అచ్చతముతో) చెలి యిచ్చట కలకల ధ్వమలచే కలకల
లాడుచున్నవి నవిమేమిటి,

విషయ, వ॥ నవయె శుకశిశువంబులు.

చంపకమాలి, వ॥ చెలి ఘుమఘుమబాసనలచే చెన్నొందు యీచిన్నపుష్ప
ములపేరేమి.

విషయ, వ॥ యిటుచూటలతో ప్రార్థు బుచ్చనేలా నచ్చటచ్చట దిరిగి పువ్వు
లంగోసుకుని నాటకాడు కొందమరమ్మ.

(అనిపువ్వులు కోసుకొని)

విషయ, వ॥ (సంభ్రమముతో) రావకూతురు మీన పువ్వులుచచ్చి నీవు శీఘ్ర
ముగా దగినమగనిపెండాడి భాగ్యశాలివై సుఖింతువుగాక,

వ॥ రావకూతురు విషయమీదపువ్వుజల్లినీమ ఖమునందు యిప్పుడుకనబడు
నట్టి శుభలక్షణములను జూడ నీవునేడే త్రిలోకసుందరుండైన పు
రుషునొకని పెండ్లాడుదువని నాకుతోచుచున్నది.

విషయ, వ॥ (చంపకమాలినిజూచి) నీవిచ్చటనే యుండుము నేనచ్చటచ్చటం
దిరిగి పువ్వుంబులంగోసుకవచ్చెదను.

అని చంద్రహాసునిజూచి.

విషయ, వ॥ ఆశ్చర్యముతో - స్వగతం,

నీ॥ బాలుడునేలపైపవళించియున్నాడు | చూడ గావీడతినుం
దరుండు | నీమిమిఖిలతీతమువీక్షింపగొనాకు | భూభోగ
చంద్రుడనిగదనచ్చు | నీమిమిఖిలతీతమువీక్షింపగొనాకు.

నిత్యశరాసనంబితనికేది । కనులనాభుబోలు కళలచేనొప్పు
నుకరముల శంఖుచక్రములులేవే॥ గాననీతమనాకరాజ
సూసుడగును । వీనివణింపశక్యమే మానవులకు । మనసుదీ
రగ వీనితోమరునికేలి । గూడితీరగ వలయును వేడుకలర॥

ప॥ యిచ్చట యవరో నొకబాటుడు మాగాయాసముచే పరుండిని
ద్రించుచున్నవాడే వీనిమఖముబూడగా పూర్ణాచంద్రునిం బోలియు
న్నది, వీనిహస్తంబునం చొక్క- లిఖితంబు గానం బడుచున్నచే,
(డగ్గిరకువెళ్ళిచూచి) స్వగతం, యీజాబుపై మోతండ్రి గారిచే
వ్రాలున్న యాయసముద్రయున్న నున్నటుల గన్పట్టుచున్నది, మా
నాయనగారు ప్రయాణమైపోవునపుడు నాకు అతీశ్రమముగా పివా
హముగావించెదనని వసించియున్నవాడు మత్స్యదరుండగు మదనునకు
శుభలేఖ వ్రాసిపంపెనేమో చదివించుచుండెద. (అనిజాబుచేతికితీసుకు
ని) [విషయ] నాదుపుత్రుండగు చిశంజీవి మదనునకి సమస్తభాగ్య
మును గలుగుగాక, యీపత్రికను గొనివచ్చెడు చంద్రహాసుడు, నా
కువాస్తవముగా, నమిత్రుడు, వాడునాసోత్తునుగైకొన, ఆశగల
వాడు, గనుక వానియొక్క-యోవ్వనము, మఖవిలాసమునుబూచి,
నాయభిప్రాయము సరియని తెలుసుకొని- వీడుయవనిపుత్రుడు, అ
ధికుడా, అల్పుడా, సమర్థుడా, విచ్ఛిన్నంతుడా, మూఢుడా,
అనునివి విచారమేమియుజేయక, వానికివిషమునిమ్మ॥

విషయ॥ ప॥ (ఆశ్చర్యముతో) స్వగతం ఆహా విషమునిమ్ము అనివున్నయదె,
నేనుచదువుట పొరపాటా యేమి, లేక నానేత్రముల కండ్లు గా
న్పించెనా, అయినను మరియొకసారి చదివించుచుండెదను॥

[అనిపైమోస్తరుచదువవలెను]

ప॥ ఆహాయేమి విషమిమ్మఅని యేవున్నయదె యిట్టిబాబుజంప మా

తండ్రిగారి కెట్లు మనసొప్పును, యీవాక్యము వినిన మాత్రముననే, నాచిత్తము తత్తరజెందుఁజున్నది. మరల నీలిఖతంబు వీనిచేతికివ్వ నా కెట్లుమనసొప్పును, కాదు వ్రాయుటయందు నేదియో పొరపాటై యుండవచ్చును, యిపుడైననునేమి, నానేత్రముల కీడిన కాటుకను దీసి నాముక్కుపోగుచే నమిత్రుడన్నమాట నేమిత్రుడనియును విషమునిమ్ము అనుమాట విషయనిమ్ము అనియునుదిద్దెదను (అనిదిద్ది మరల తెలియకుండునటులచేతికిచ్చి)

చంపకమాలి వ॥ (విషయనుజూచి) ఓవిషయా నీముఖము నాసూత్య బుద్ధిచే దృష్టించిచూడగా నీవాకపురుషునిజూచి మోహించి నటుల జాడగనబడుచున్నది.

విషయ॥ వ॥ (సంతోషముతో) నీమాటలకేమి మనముపోదమురమ్ము,

చంద్ర॥ వ॥ (నిద్రలేచి) ఆహానేవచ్చి చాలా తడవాయెను యింకయి చ్చటనుండం జనదు అతిరయంబున అమాత్యుని పట్టుంబునకు కేగెద.

చంద్ర॥ వ॥ (మదనునిజూచి) అమాత్యపుత్ర మీతండ్రిగారు యీజాబునీ కివ్వమని వాచేతంబంపె యిదిజూచుకొనుము,

(అనిజేతికిచ్చి,)

మదనుడు॥ వ॥ (సంతోషముతో) యేదితెమ్ముచదివిచూచెదను, నాదుపుత్రుడగు మదనునిక శ్రీరస్తు చిరింజీవిగా సమస్త భాగ్యమును గలుగుగాత ఈపత్రకను గొనివచ్చెడు చంద్రహాసుడు నాకు వాస్తవముగానే మిత్రుడు, వాడు నాసొత్తునుగైకొని ఆశగలవాడు, గనుక వానియొక్క యవ్వనమును ముఖవిలా

సమనజుబాచి నాయభిప్రాయమును సరియైన తెలుసుకొని నీ
డు యెవనిపుత్రుడు, అధికుడా, అల్పుడా, సవర్ణుడా, అసమ
ర్థుడా, విద్యావంతుడా, మూఢుడా, అనువిచార మేమియును
జేయక వానికి విషయనిష్ఠు.

మదనుడు॥ వ॥ (అశ్చర్యముతో) ఆహా! యేమి మాతండ్రిగారు విషయనిష్ఠు
యని ఖండితముగా వ్రాసియుండిరే అట్లునే వివాహముజ
రుపనియెడల తండ్రియజ్ఞుకు ఆతిక్రమించినవాడనాదు.

మదనుడు॥ వ॥ (సేవకునిజూచి) ఓరే సేవకా మనపట్నంబునంగల జ్యోతి
షులారావించుము.

సేవకుడు॥ వ॥ (సంతోషముతో) చిత్తము తమ యజ్ఞాప్రకారము నాలా
గ పిలుచుక వచ్చెదము,

మదనుడు (చంద్రహాసునిజూచి)

తే॥ గీ॥ చంద్రహాసుడలగ్నముజేతునీకు!
పెండ్లికొడుకవుగమ్ము బహుప్రీతిగాను!
భూరియంగదమకుటాది భూషణములను!
వేగధరించుమీప్పుడే వేడుకలర॥

వ॥ చంద్రహాసా నీకులగ్నమును విచారించి వివాహ ప్రయత్నము చే
యుచున్నాడ నూతన వస్త్ర భూషణాది అలంకృతుడవై పెండ్లి
కుమారుడవుగమ్ము.

మదనుడు॥ వ॥ (సంతోషముతో) జ్యోతిషులారా వందన మాచరించెద.

జ్యోతి॥ వ॥ (మదనునిజూచి) ఓమంత్రికుమారా గతలైశ్వర్యాభి వృద్ధి
గావర్తిల్లుము,

మదనుడు॥ ప॥ (ప్రియముతో) ఓజ్యోతిష్క-లారా నీయచితాసనంబున
విచ్చేయుడు.

జ్యోతిష్క-లు॥ ప॥ (సంభ్రమముతో) తమయాజ్ఞప్రకారము నీయచితా
సనములందు వసించితిమి యమ్ము విజుపించిన కార్యము
జెందెయో శీఘ్రముగా నెరింగింపుము.

మదనుడు॥ ప॥ (కౌతుకముతో) ఓ జ్యోతిష్క-లారా మాచెల్లెలగు విషయ
ను, చంద్రహాసునకు వివాహము జరుపమని మాతండ్రిగా
రు ఖండితముగా నుత్తరంబును వ్రాసిపంపె వారి యాజ్ఞను
మిక్కిలి జాగ్రత్తతో నెరవేర్చినట్లు తెలియజేయవలెను, నా
లన్యమునకుండా మహాహతకముగ శ్చయింపుడు.

జ్యోతిష్క-లు॥ ప॥ (సంతోషముతో) అటులనే విచారించెదము.

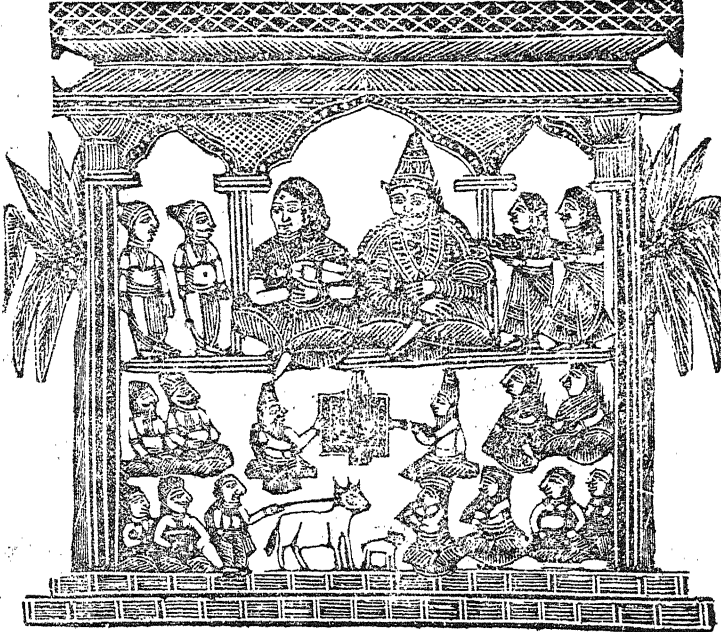
ప॥ (అజ్యోతిష్క-మణ్ణుచి) ఓ మంత్రీకుమారా నేటిదినంబున నూ
ర్యాస్త్ర మయమందు శ్రేష్ఠమైన మహాహతకమున్నదిగాన పురోహి
తులరావించి శీఘ్రముగా వివాహముజరుపుము యింకమేమేగెద.

మదనుడు॥ ప॥ (నేపథులనుజూచి) ఒరేనేవకా మన పట్నంబంతయు, పచ్చ
సితోరణంబులచే శృంగారముగావింపుము.

(విష్ణుట పురోహితులు చంద్రహాసుడు విషయ వివాహ కాలము
దు సంకల్పము చెప్పుచున్నారు.)

పురోహితులు॥ ప॥ (సంతోషముతో) శ్రీగోవింద గోవింద, శ్రీమహావిష్ణో
రాజ్ఞయా ప్రవీణతమానసాద్య బ్రహ్మజః ద్వితీయ ప
రాధౌ, శ్రేష్ఠపతాహకశ్చే, వైవస్వత వన్వంతరే, కలి
యుగే, పరమపాదే, జంగాద్వీపే భరతవర్షే, భర
తఖండే, మేరోర్ధ్వగిరిగర్భాగ్, శ్రీశైలస్య, యీశాన్యద్ర
దేశే శృష్టాగోదావర్యోర్భుత్థచేశ - సమస్తదేవతా
బ్రాహ్మణసన్నిదౌ అస్మిన్వర్తమాన వ్యవహారం-చాం
ద్రమానేన-సంవత్సరే-అయనే ఋతమాసే - ప
క్షే-పిదా - వాసరే - శుభనక్షత్రే - శుభయోగే-శుభ
కరణే యేవంగుణవిశేషణ - విశిష్టాయాం శుభధేదే-

శ్రీపరమేశ్వరముద్దిశ్య - శ్రీపరమేశ్వరప్రసాదకమమమో
పాత్రదురంతకుయాధకమ్ - చంద్రహాసవిషయ వివాహం
కరిష్యే.

పురోహితులు॥ వ॥ (చంద్రహాసజూచి) వోచంద్రహాసా మిత్రంద్రపేరు,
మీతాతపేరుజెప్పుము;

చంద్రహాసుడు॥ వ॥ (సంతోషములై) వోపురోహితులారా సర్వశక్తి
సమేతుండగు- అదిశేషుడే నాతండ్రీయును - నాతాత
యును- అతడుతిప్పవేరే తలిదండ్రులుగను - తాతనై
నను, నేనెతుంగను,

మదనుడు, వ॥ (కౌతుకములై) వోపురోహితులారా అగ్నికాలము తప్పి
పోవుచున్నది ఆలగ్యముజేయక మాంగళ్యధారణచేయుడు,

పురోహితులు, వ॥ (మదనుని జూచి) మంచిది నాలాగే చేయుచున్నాను,

పురోహితులు, వ॥ (హవకముతో) వోంతద్భక్తిహ్ను వోంత ద్వాయః వోం
తదాత్మ్యం వోంతత్సత్వం వోంతత్సర్వం- వోంతత్పురో

ర్షమః అంతశ్చరతిహూతేషు- గుహాయాంవిశ్వమూర్తిః
మ - త్వంయజ్ఞస్త్యంప వటూరస్త్య మింద్రస్త్యగ్ం
రుద్రస్త్యం-విష్ణుస్త్యం-బ్రహ్మత్వంబ్రహ్మణః,

పురోహితుః, వ॥ చంద్రహాసుని జూచి వోయి చంద్రహాసా మాంగళ్య,
సూత్రము నీభార్యయగు విషయ ఘడను ధరించుము-
చంద్రహాసుడు, వ॥ కొతుకముతో వో పురోహితులారా తమయాజ్ఞప్ర
కారముధరించితిని,

పిమ్మటమంత్రవచ్చి రౌద్రమతో,

మంత్ర, వ॥ కుమారునిజూచికోపముతో వోరి బుద్ధిహీనుడా నీచేమి పనిజే
సితివి- నేనొకసంగతి వ్రాసిపంపగా నాయభిప్రాయ మిట్టిదని
దేలుసుకొనజాలక చంద్రహాసునికి నామద్దుకూతును వివాహ
ముచేయించి నాధనమంతయు - నీభ్రువందరికె దానముజేసి నవ్వు
పకచితివి గదా - నిన్నేమి చేయవచ్చును- ఛీ నీముఖముచూడ
వచ్చునా॥

వ॥ వదనుడు- వినయముతెహ వోనాయన కోపముజేయక యింజా
బునుజదువుకొనుడు.

(అని జూబుచేతికిచ్చి)

మంత్ర, వ॥ (జూబునుజూచి)

క॥ యివుడునుజూబునుజదువగ।

కపటముగనరాదునాదుగర్వముచేతక।

నిలనొకటిజేయబూనిన।

దలచెను దనమది- నొకటిదైవముతానుక॥

వ॥ అవును విషయియ్యు ఆనెవున్నది పొరపాటున నిటులవ్రాసితినికాబో
లు- నేనొకటితలంచిన దైవంబొకటితలంచె - తన్ను తానందించుకు
న్ననేమిప్రయోజనము- నెవరయిననువిన్న పరిహాసము చేయుదురు
గదా-మంచిది,

చంద్రహాసుడువిషయ,

చంద్రహాసుడు, వ|| కొత్తకములెనా వోమాను గారు వందనము చేయు
చున్నాడ,

విషయ, వ|| తండ్రిని బూచి వోనాయనగారు వందనము చేయుచున్న
దాన,

(అనియిరువులు కాళ్ళకుమొక్కిన,

మంత్రి, వ|| [చంద్రహాసునిజూచి] వోయిచంద్రహాసా నీవు సూతనపెండ్లికు
మారుడవైనందున దీక్షాయుష్కంతుడవుగమ్మ,

మంత్రి, వ|| (చంద్రహాసునిజూచి) వోచంద్రహాసా- మాపిల్లను పెండ్లాడిన
వాడు- యాదినమే - యీపట్టణమునకు వెలుపల నెలకొనియు
న్న-దుగా-దేవికి - యసుతనందెవేళ - పసిడిహారీవాణిమున-నై
వేద్యముగొనిపోయి- సమర్పించుట - మాచారమైయున్నది నీవ
టులనేయుము,

చంద్రహాసుడు, వ|| ప్రియముతో చిత్తమునాలాగేచేసెదను,

మంత్రి, వ|| (సేవకునిజూచి) వారేసేవకా మన పట్నంబునం గల సూనరు
లను యిచ్చటకురావింపుము,

(సేవకుడువిలువ గా సూనరులుబ్రవేశించి,

సూనరులు, వ|| (మంత్రినిజూచి) మంత్రీవరా మమ్మిట్లెల విలిపించితిరి విశద
ముగాదెలియజెప్పుడు,

మంత్రి, వ|| సూనరులనుజూచి మత్తకోకిల,

ఓరిసూనరులార వేగమెనొప్పుగానిటుమీరలు.

పూనిబైటనుకాళికాగుడియున్నదాగుడిలోపల.

జేరి కాగియునుండియొనినసంధికాటమునందున.

మీరును కథలహాసముగోనుమేదినిశ్వరుజంపుడి||

వ|| సూనరులారా మీరు యీయూరి వెలుపలనున్న దుగ్గగుడిలోనికి
బోయి - దాగియుండి - అక్కడికి యీదినమునసంధ్యకాలమునబం
గారుపల్లెయునందు నైవేద్యము దుగ్గకుకొనివచ్చెడు మనుష్యుజం
పివేయుడు నిదియేమిమ్మాటికి సెలవుపొందు,

సూనరులు, వ|| (మంత్రిని జూచి) మంత్రివరా మహత్సా అట్లునేతమయా
జ్ఞ ప్రకాశముగావించెదము,

[రాజుజ్యోతిషులనువదనుడు కోర్డు,

రాజు, వ|| జ్యోతిషులనుజూచి,

తే, గీ|| జ్యోతిషంబునుమీరునుజూచివేగ|

దెలియజెప్పడినాకునుతేటగాను|

అర్థమందునదాడగ అద్భుతముగ|

శివునికనుపించదాయెనిచిత్రమేమి||

వ|| జ్యోతిషులారా గడచిన రాత్రి నొకచెడ్డకలగంటరి దాని నిజం
బుదెలియుటకై అర్థమందునకజూచితి నందుశిరంబులేకయే - మొం
డెంబుగాన్నించేసిందుకు ఫలంబుజెప్పుడు.

జ్యోతిషులు, వ|| రాజును జూచి రాజోత్తమా యెవనికి శిరంబు లేక
కనుపించునో నట్టివానికి నేనుదినములయందు మరణము
గలుగునని సామిదిగ శాస్త్రమునందు పెద్దలు వకాక
నించియుండిరి నిదియునుంగాక,

తే, గీ|| జాయతేమరణమనుమనుజెప్పుకాస్త్ర||

మెరిగియుండిమీరునుమేలుగాను|

గాననీవుత్రిపెండ్లియుకడురయమన|

జేయుమదముననీవుభూజనులుబొగడు

వ|| వోరాజోత్తమా జాయతే మరణంద్యవంబని నెంతవార్తకైన మరణం
మునిద్దమన్నకుట నండరికి దెలియతగినదే కదా - మీకుమాత్రేకా

వివాహముగావించి యావ హోత్యవము మీకన్నులారా చూడుదు
నేటిదినంబె నన్నికార్యములకు - ననుకూలముగానున్నది నిందుకమీ
యిష్టప్రకారము-గావింపుడు.

రాజు, వ|| (జ్యోతిష్కులనుజూచి) వోజ్యోతిష్కులారా అటులయినతగినయ
ల్లని మీరేపిచారింపుడు.

జ్యోతిష్కులు, వ|| రాజునుజూచి.

తే|| గీ|| చంద్రహాసునికమ్మ నీచంద్రవదన|
వాడేనీసొత్తుకహృదువా స్తవముగ|
వాడేయల్లుడునీకునువా స్తవముగ|
పెండ్లిజేయుము వేగమేప్రీతితోను||

వ|| ఓరాజోత్తమా యీ పట్టణంబున చంద్రహాసుండన, వాడు నీసొ
త్తున్నగకొన దగినవాడు - వాడేనీయల్లుడు వానిం గొనివచ్చి - అ
తిశీఘ్రముగా పెండ్లిజేయుదు యింకమేమగదము.

(జ్యోతిష్కులు వెళ్ళుచున్నారు.)

రాజు, వ|| (మంత్రినిజూచి.)

ఉ|| యీదినమందురాజ్యమునునిచ్చియువేసేద జూడుమిప్పుడే|
పోదునుకాననంబునకుభోగములన్నియుమానివేసితి|
వాదులుయేలనాకుమరిపాఠవతోగోరితిమాధవాచ్యుతు|
మోదముతోను తేండిటకుమార్దులయల్లునిచంద్రహాసునిక||

వ|| వోమంత్రివరా నేను యీదినమే రాజ్యమునుండి తొలగవలయునని-
నిశ్చయముజేసుకొంటిని - చంద్రహాసునియొక్క - సద్గుణసత్కృ

శ్వమలను నేను విన్నంతట నారాజ్యము పరిపాలింప వాడేతగిన
వాడని నాకుచోచుచున్నది. కావున నీవీక్షణమేపోయి చంద్రహాసుని
అత్యశ్రీఘ్నముగా నానగరిక తోడితెచ్చువేగమేహము,

రాజు, ప|| (సేవకునిజూచి) వారేసేవకా వనపట్నంబంతయు పచ్చితో
రణంబులతో శృంగారముగావింపుడు,

సేవకుడు, ప|| (రాజునుజూచి) చిత్తమునాలాగే గావించెదము.
(చంద్రహాసుడు నైవేద్యముగొని పోవుచుండగా),

మదనుడు, ప|| (చంద్రహాసునిజూచి) వోచంద్రహాసా! నీవెంత మాత్రమును
కాలవిలంబనముచేయక - రాజునగరికిపోవలసిన యావశ్య
కమైయున్నది - నీకుమాటుగా యీ నైవేద్యమును నేనుదీ
సుకొనిపేయి దుగఱకునమర్పించెదను నాచేతికమ్ము.

(అని తానుతీసుకొని.)

(మదనుడుపోవుచు) స్వగతం,

ప|| ఆహాయేమి ఒక గుడ్లగూబ తటాలున నాతలమీదవ్రాలెను-రెండు
పిల్లులు జగడమాడుచు - నాకడ్డముగాబోయెను - కారణములేక
యే నాకన్నలనుండి నెత్తురు బొట్లుపడెను - యీ అవుశకనములు
చూడనాకుభయముకలుగుచున్నది-దుర్లభుండైన - నాభావమరిదికమే
గుఱించియే తోచుచున్నది- దులకభుండైన - నాభావమరిదిక యే
కొఱతయు గలుగు కుండుగాక - యేదేనియు గలుగునేని అదివా
నికే మారుగా - నాకుసంభవంప వలయునని భగవంతుని ప్రా
ధింపచేదా.

కంపెనిద్రామా.

౩౫

శాంతసుఖిరంతరంతనువణమెట్టు

కరుణించి వ్రోవరావడేర - కామ సంహ్వరా॥ దరిజేర్చినీవేది

క్కుదారీజూపరా॥క॥

నందివాహనరూఢ - నాగేంద్రహూషణా । అంధకాసురహం

రకానకనాదరించరా॥క॥

ధరను మంగళాద్రిపురా । ధామజానకా । కరుణాతో మల్లే

శ్వరాననుకావవేమిరా॥క॥

(అవినుతింపుచుగఁగుడికిపోయిన మదనుని సూనరులు ఖండించుట.)

(రాజుచంద్రహాసుడు ప్రధానులు)

రాజు-(చంద్రహాసునిజూచి)

తే॥ గీ॥ చంద్రహాసుడయిపుడునీవుచెలువముగను!

భూషణంబుధరించుబాధలుమెచ్చ!

నాదుమకుటమునిచ్చెదమోదమునను!

వీవురాజ్యముపాలించునికనుమీద॥

రాజు॥ వ॥ (చంద్రహాసునిజూచి) వోచంద్రహాసా నిదిగో నాకేరీటంబుననీ శిరంబునధరించుకొనుము,

(పరివారముతోరాజు)

రాజు, వ॥ (పరివారకులనుచూచి)

క॥ యీశనిరాజుగజేసితి!

యీతనితోకలసిమెలసియిప్పుడుమీరుక॥

చంద్రహాసనాటకము.

యీతనివాక్యమువినుచును!

యీతనిప్రేమింపవలయుయిష్టముతోనూ॥

ప॥ వోయిపరివారకులారా యీభాగ్యవంతునికి నాకోమాత్రేయగుజం-
పకమాలిని- నిచ్చివివాహం బొనర్చితిని - సీతసమీకురాజుగాజేసితిని-
వీడుమీరును వీనియేలుబడిక్రిందికావులును - యందరును చక్కగాజే-
వింతురుగాకయనిదీవించితి,

ప్రరివారకులు॥ప॥ (రాజును జూచి) వోరాజోత్తమా చంద్రహాసుని మాకు
రాజుగా జేసినందున మేముపరమానంద భరితాంతరం
గులమై యంగీకరించితిమి మాకు యేయొక్క- కొరత
యుచులేదు.

(యింతలోమంత్రివచ్చి.)

మంత్రి ప॥ (చంద్రహాసుని చూచి) వో చంద్రహాసా నాకుమారు డెవట
నుండెను,

చంద్రహాసుడు, ప॥ (మంత్రిని జూచి) మహత్మా నాచేనన్న నయివేద్య
మగొనిభావగారుదుగగుడికిపోయెను,

మంత్రిఅశ్చర్యముతో,

ప॥ ఆహదుగగుడికిపోయెనా-యెంత మోసమువచ్చెను.

అని దుగగుడికిపోయి అచ్చటపడియున్న కుమారుని చూచి దుఃఖి
ముతో॥

ద్వీ ప ద

యెంతమోసమువచ్చెయెరుగాకపోతి!

యింతాలోనిచావుయిటువచ్చుపేరుగ!

తలచినకార్యము దైవమిట్లుజేసెనె

యిలలోన నేబ్రతికి నేమి జేయుదును॥

వ. హాకుమారా మదనాఖ్య నీకేంత అకారణమృత్యువు సంపాద్యమా యెను, పట్టరాని యిహిక చే చందహాసుని తండ్రయైన అకుళిందు నిపై మిగులకోపించి వానినివానితోటి వారిని జెరసాలయందుబెట్టించి, వానియధికారమును, సొత్తును, మరయొకరికిని యధీనము చేసి నది గాక కుళిందుని క్రిందికావులనెల్లగొట్టి విక్రలిహింసజేసి, వాని స్వీకృతపుత్రుడగు చంద్రహాసుని సహితము చంపించెదనని యధికానందముతో నున్నవాడ, యంతమోసము వచ్చుట యెరుగనైతిగదా, యీరాజ్యమున కధికారి నీవేననుకుంటి, నేనొకటిదలంప దైవంబొకటితలించె, యింక నేనెవ్వరిజూతు, నిందలపాలైతిగదా, నేబ్రతికి నెవ్వరిరక్షింతు, యీఖడ్గముచేనేనుమృతిబొందెద (అనిపడిపోవలెను),

చంద్రహాసుడు (దుఃఖముతో)

ద్వి ప డ,

శంకరసీవునా సంకాటముబాప

యింకానీకృపరాదు దేమిజేయుదును

మామయభావయు మరణమనొందె

కామసంహ్వరవేగ కరుణించిబ్రోవు॥

వ॥ హాశంకరా జగద్రక్షకా, నేజన్మించినదాదిగా పడరాని యిడుము లొబడి, నేటికి ధన్యత నైనాడనుగదా యనిజ్ఞానంబున మిగుల నుల్లాసముచేనుండ, యిట్టి కాలమున నాకుపకారముజేసిన బావమతిది యగు మదనుడు, అకాలమృత్యువు సమీపించి మృతిబొందెను, యాకారణంబు మామగారుదెలుసుకొని ఇట్టి ముద్దులతనయందు చచ్చి పడియుండ నేనుబ్రతికినఫలమేమని తానును మరణమనొందినవాడాయెను యింక నేను యీఖడ్గముచేమృతిబొందెదను,

(ఇంతలోవిషయ చంద్రహాసుని హస్తమిట్లుకొని,

౧౮ చంద్రహాసనాటకము.

విషయము, వ|| (చంద్రహాసనుజూచి) ఓపాణేశ్వర నాజనకసోదరాదులను
దుర్గాదేవిస్తోత్రముజేసి సజీవులజేసెదబాదుము,
చంద్రహాసము, వ|| (విషయనుజూచి) ఓపాణనాయక నీవతోఁఁఘ్రిముగా
దుర్గాదేవిస్తోత్రముజేసి సజీవులజేయుము,

విషయము, వ|| (దుఃఖముతో) నాధా తమయాజ్ఞప్రకారము దుర్గాదేవిస్తోత్ర
మాచేయుదున్నదాన యంతరంగంబున చింతనొందికుము.

(విషయదుర్గాదేవిని దసమనంబుననిడుకొని స్తోత్రముజేయుట.)

దండకము.

శ్రీమన్మహాదేవు రాణిభవాణి న్యకళ్యాణి శర్వాణి దాతాయణి
శూలపాణి పృథ్వీశివోనీలవేణి లసత్సరవాణి శివాశాంకరీరాజ
రాజేశ్వరీ గౌరీశా కంబరీ కాళికంకాళి రాజీవనేత్ర కళ్యాణగా
త్రీ మహాదైత్యజైత్రీ నగాధీశపుత్ర స్ఫురదివ్యమాణిక్య దీపప్రభా
త్పల్లకంజాత కేయూరహరాంగరాది జ్వలద్భూషణా వ్రాతకౌ
మారిమాహేశ్వరీ వారసింసీ రమావైష్ణవీ దుర్గకాత్యాయనిపా
ర్వతి నీదుసామాఘ్నకమెన్నంగ బ్రహ్మాదులక శేషభాషాదులుక
బాలరే నెంతదానక బ్రహంసింపవోయాదిశైక్తి పరంజ్యోతి నీసన్ని
ధిక ప్రాణముక బాసియున్నట్టి మజ్జకునిక సోదరుక వేగ జీవంబు
లకనిచ్చి గాపాడుమో కాళికాదేవి నేజేయునేరంబులుక గాచి
నన్నేలిరక్షింప నీభారమొతల్లి సద్భక్తమందారవల్లి నమస్తే నమస్తే
నమః.

(ఇట్లువిషయస్తోత్రముజేయ కాళికాదేవిప్రత్యేక్షమై,)

కాళికాదేవి, వ|| (విషయనుజూచి) ఓవిషయా నీవిమిరమున్న నిమింతగాపా
ధికంచి నాపుగనుక నీకుప్రత్యేక్షమై నీయభీష్టముకోరుము
యిచ్చేద,

విషయము, వ|| (సుతోషముతో) ఓజనని నీసన్నిధియందు మృతులైయున్న మజ్జ
నకసోదరులను సజీవులజేయుము నిదియే వాయభీష్టము.

కాళికాదేవి, వ|| (విషయనుజూచి) ఓవిషయా నీపీపాణియంబు గా

పోయి నీజనకసోదరాదుల మీదజల్లుము వారు సజీవుల
వున్నారు.

(విషయ జనకసోదరాలమీద జలంబుజల్లుట,)

మంత్రి, వ॥ విషయనుజూచి ఓపుత్రి నీకతంబున మృతులమైనమేము సజీవుల
మైతిమి నీకమీదమీ సన్మన ప్రభోగభాగ్యములకల్గివచ్చిల్లుడు,

౪౦ చంద్రహాసనాటకము.

మంత్ర, వ॥ (చంద్రహాసునిజూచి) ఓచంద్రహాసా నేనీకొనర్చిన నపకారం
 బు నీమనంబుననుంచక సమస్త భోగభాగ్యములుగల్గె వర్ధిల్లుము,
 చంద్రహాసుమ, వ॥ చిత్తము తమయాజ్ఞప్రకారము ప్రవర్తించెద.
 అనియందలు వెళ్ళుచున్నారు,

మంగళహారతి.

మంగళంభవతుమహేశశంకరా । అంగజాహరశ్రధు । జంగ
 భూషణ౯॥ మ॥
 పాలలోపనిమందరాంగా । పార్వతీశ్వతా । నీలకంఠాత్రిపుర
 హరణా । నిర్మలాత్మకా॥ మ॥
 ధరనుమంగాళాత్రిపురా । ధామవాసకా । వరమల్లేశ్వనిర్వికా
 రా । వాసవార్చితా॥ మ॥

గర్భి.

ఇది, శ్రీపరమేశ్వర పాదారవింద నివ్యందమకరధిపానానంద
 తుందీల మానసేందిరుండును శ్రీమద్భారత ఋషీనగో
 త్రా పస్తంభ సూత్ర పవిత్ర శ్రీమద్గంజివంశ ప
 యః పారావార తాకా నిశాకరుండగు
 కనకయాభ్యుపాత్ర నారసింహ్వ
 పుత్ర బుధజనవిధేయుండు
 నగు నాగయ్యకవిచే
 రచింపబడిన

చంద్రహాసనాటకము.
 సంపూర్ణము.

ప్రకటన.

—♦—♦—♦—

ఈవిధమున గలదిని గ్రంథములున్ను, శ్రీమదేదులపాటలున్ను, యి
తరసంస్కృతి లక్ష్యగ్రంథములున్ను యావత్త సాసముగా వ్రాయించబడును.

కవిత్వ వ్యాస కథాగతులు 10 కోటలు	2	0	0
శ్రీమదేదులపాటలు	1	8	0
పాకాపాటలు 3 కోటలు కథాగతులు	1	8	0
కవిత్వ వ్యాస కథాగతులు 10 కోటలు	1	8	0
శ్రీమదేదులపాటలు 10 కోటలు	0	12	0
పాకాపాటలు సహస్రపాటలు 10 కోటలు	0	6	0
నీతికావ్యము తాత్పర్యములకు 3 కోటలు	1	0	0
తాత్పర్యములకు 10 కోటలు	0	8	0
జానకీదాసు (కావ్యము)	0	8	0
మైసూరు కావ్యము (కావ్యము)	0	4	0
విజయనగరము (కావ్యము)	0	8	0
చంద్రావతి (కావ్యము)	0	8	0
చంద్రావతి (కావ్యము)	0	4	0
శ్రీమదేదులపాటలు 10 కోటలు	0	1	0
కవిత్వ వ్యాస కథాగతులు 10 కోటలు	0	1	0
శ్రీమదేదులపాటలు 10 కోటలు	0	2	0
పాకాపాటలు 10 కోటలు	0	4	0
కవిత్వ వ్యాస కథాగతులు 10 కోటలు	1	0	0
చంద్రావతి (కావ్యము)	0	8	0
చంద్రావతి (కావ్యము)	0	2	0
చంద్రావతి (కావ్యము)	0	8	0
చంద్రావతి (కావ్యము)	0	12	0
చంద్రావతి (కావ్యము)	0	12	0
చంద్రావతి (కావ్యము)	1	0	0

ఇట్లు కో-కో-వందరూపములయందు.

సం. 17 వదలులైదు ప్రతి వదలు